

Amerikan serkut arvostavat sukujuuriaan.

Sukuseuran järjestämään seuramatkaan 12.-20.6.2014 Yhdysvaltoihin kuului kaksi pääsisältöä. Toisena oli sukuumme kuuluvien siirtolaisten ja heidän jälkeläistensä tapaamiset Mainen ja Connecticutin osavaltioissa. Mainessa kohteena oli West Parisin seutu ja Connecticutissa Canterbury. Toisena kokonaisuutena oli tutustuminen New Yorkin ytimen, Manhattanin, nähtävyyksiin. Jokaisen matkapäivän ohjelma oli tarkkaan suunniteltu. Matka sujui kaikin puolin hyvin.

Ensimmäisenä kohteenamme oli Bostonin kaupunki, johon lentomatkamme päättyi. Kiertoajelulla saatiin yleiskuva Massachusettsin osavaltion pääkaupungista, jossa on noin 618 000 asukasta. Ehkä yksi mieliinpainuvimmista kohteista siellä oli Harvardin yliopisto, joka kampus laajuudessaan hämmästytti.

Serkkuja tapaamassa

Bostonista jatkoimme matkaa West Parisin pikkukaupunkiin. Siellä paikalliset suomalaisjuuriset Piiraiset järjestivät lämminhenkisen vastaanoton. Finnish-American Centerin tilat olivat viimeistä paikkaa myöten täynnä ja pöytä notkuin antimista. Sama tilanne oli myös Connecticutissa, Canterburyn Suomi-Talossa. Siellä osattiin suomenkieltäkin, ja salissa vallitsi iloinen puheensorina illan aikana. Kummankin seuran puheenjohtajalle luovutettiin Eskil Piira Sukuseura ry:n pöytäviiri, numeroimattomat kappaleet. Kummassakin tilaisuudessa esiintyi seurueeseemme kuulunut kansantanssiryhmä *Kuhmon Keiketys*. Tunsimme nahoissamme, että olimme todella odotettuja vieraita. Meitä oli tultu tapaan jopa mantereen toiselta puolelta, Kaliforniasta saakka.

West Parisin seuduilla oltiin kolmen päivä aikana majoittuen Bethelissä. Noina päivinä teimme mm. retken Mt. Washingtonin vuorelle, kävimme suomalaisilla hautausmailla ja suomalaisessa lähetyskirkossa. Seurueemme jäsen *Kari Karanko* toimi yhteislaulujen virittäjänä eri yhteyksissä. Haudoilla laulettu ”Maa on niin kaunis” nostatti monilla kosteutta silmiin. Lähetyskirkossa lauloimme ryhmänä ” Jo joutui armas aika”. Sunnuntaina osallistuttiin jumalanpalvelukseen Trinity Lutheran Churchissä sekä vierailtiin King Hill Cemetery hautausmaalla ja veteraanien muistomerkillä.

Saavuimme lentokoneella Bostoniin torstai-iltana 12.6. Reykjavikin kautta. Käytössämme oli koko matkalla bussi. Bostonista jatkettiin perjantaina 13.6. Mainen osavaltioon, West Parisiin (250 km), jolla alueella oltiin eri kohteissa 16.6. saakka. Sinä päivänä matkustettiin Connecticutin osavaltioon, Canterburyn seudulle (450 km). Tiistaina 17.6. matkustettiin New Yorkiin (150 km), jossa viivytettiin torstai-iltaan 19.6. saakka. Siitä lento Reykjavikin kautta Helsinkiin juhannusaattona 20.6.

Saimme vieraillla myös 91-vuotiaan *Veikko Piiraisen* maatilalla. Tämä todellinen teräsmies oli juuri maalannut itse kookkaan asunrakennuksensa, hoitanut ympäristön heinän niiton ja hankkinut metsästä polttopuut. Hän on *Dale Piiraisen* setä. Dale ja vaimonsa *Loraine* ovat aktiivisia sukuseuramme jäseniä ja he ovat vierailleet useasti sukujuhlissammekin. Dale ja Loraine järjestivät illanvieton kotonaan koko seurueelle. Illan päätteeksi mieslaulajamme kajauttivat laulun emännälle.

Keiketyks ja paikallinen Lorainen kanteleryhmä järjestivät sunnuntaina 16.6. yhteisen konsertin suurelle yleisölle southparisilaisessa The Forum Oxford Hills High Schoolissa. Auditorio oli viimeistä paikkaa myöten täynnä. Kanteleryhmän esitys alkoi Amerikan ja Suomen kansallislauluilla ja Finlandialla sekä päättyi Amerikan ja Suomen lippulauluihin. Tunnelma oli koskettava ja mieleen jäävä. Keiketyksen repertuaaliin kuului luontevaa ja iloista tanhuamista.

Amerikkalaista unelmaa

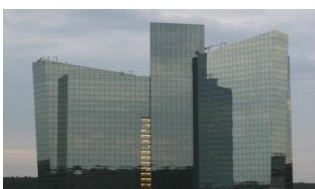
Pitkillä bussimatkoilla näimme paljon Itärannikon maaseutua ja pieniä kylänomaisia asutustaajamia. West Parisin seutu muistutti paljon itäsuomalaista näkymää vaaramaisemineen. Yleiskuvaksi itärannikosta jäi paikkojen siisteys ja omakotimainen asuminen. Talot olivat yleisesti varsin kookkaita, moniulotteisia ja –särmäisiä. Ympäristöt olivat hyvin hoidettuja. Kerrostaloja ei maaseututaajamissakaan juuri näkynyt. Reiteillämme näkyi varsin harvoin viljelymaita ja kotieläimiä. Näkymät vastasivat hyvin ennakkokäsitystä amerikkalaisesta unelmasta.

Vääjäämättä näitä maisemia bussimatkoilla katsellessa tuli mieleen maisemat Vienan-Karjalan matkalta, jonka sukuseuramme järjesti vuonna 2012. Vienassakin oli pikkukyliä ja taajamia valtaviin erämaiden keskellä. Ero oli tietenkin häkellyttävä. Kuinka erilaista elämän ulkoiset olosuhteet voivatkaan olla!

Toisaalta emme tiedä miten ihmiset kokevat olosuhteensa tai kuinka onnellisia ihmiset ovat näillä seuduilla maapallon eri puolilla. Sitä tuskin on tutkittukaan vertailukelpoisesti. Jonkinlaisena viitteenä on kuitenkin Unicefin teollisuusmaille teettämä tutkimus (2013) lasten hyvinvoinnista. Siinä lukuisten hyvinvointia kuvaavien mittareiden yhteissumman mukaan Yhdysvallat jäivät toiseksi viimeiselle sijalle (26.) Romanian jälkeen. Ykkössijan sai Hollanti ja neljännen tilan Suomi. Venäjän sijaa ei tässä Savon Sanomien artikkelissa 18.6.2014 mainittu.

Maailman katolla Manhattanilla

Matkamme päätepisteenä oli New York Cityn ydin, Manhattan, jonne lähdettiin majoituspaikasta Plainfieldistä varhain aamulla 17.6. Söimme aamiaisen Mohegan Sun Seasons Buffetissa, jonka listalla oli 1 080 ruokalajia ja jopa

100 juomavaihtoehtoa. Kiersimmekin ensin serpentiinimäisen linjaston saadaksemme yleiskuvan kattauksesta. Buffet oli valtavan kasinorakennuksen yhteydessä (yläkuva). Se on USA:n suurin; pelialaa 33 800 m². Matkan jatkuttua poikkesimme vielä Mystic merenrantakaupungissa ja pysähdyimme syömään lounaaksi lobsterin eli isokokaisen hummerin (alakuva).

Perille päästyämme pääsimme heti opastetulle kiertoajelulle Manhattanille. Manhattan on liikenteellisesti varsin selkeä ruutukaavallisen asemakaavansa johdosta. Manhattan on 19 km pitkä ja muutaman kilometrin levyinen saari, jota halkovat leveät pääosin vain numeroidut avenuet ja numeroidut poikki-

kadut ilman varsinaisia kadunnimiä. Saaren keskellä on 3,4 km² laajuinen hyvin hoidettu ja rauhallinen keskuspuisto.

Rakennukset Manhattanilla olivat jopa satojen metrien korkuisia. Korkein rakennus on vuoden 2014 keväällä avattu One World Trade Center. Se on lähes 550 metrin korkuinen (antenni) ja 104 kerroksinen. Rakennuksen hinnaksi tuli 3,9 biljoonaan USdollaria. Toiseksi korkein rakennus on Empire State Building, jonka korkeus on 381 metriä.

One World Trade Center.

Näkymä Empire State Buildingin 85. kerroksen näköalatasanteelta.

Toisena ja kolmantena New Yorkin matkapäivänä jäi aikaa shoppailuunkin. Toisen päivän iltapäiväksi oli sovittu tapaaminen Yhdistyneiden Kansakuntien päämajassa. Matkalla sinne poikettiin kuuluisaan New York Public Libraryyn. YK:ssa tutustuttiin aluksi yleisiin tiloihin. Mieliin painuva kokemus oli erääseen käytävään nähtävälle asetettu koulu, joka mahtui matkalaukkuun, ilman opettajaa kuitenkin. Tällaisille kouluille on tarvetta mm. Afrikan maissa. Yleiskokouksen istuntosali oli tuolloin remontissa, mutta pääsimme tutustumaan lähemmin turvallisuusneuvoston tiloihin ja toimintaan.

Tapasimme Yhdistyneiden kansakuntien Suomen pysyvän edustuston suurlähettilään ja pysyvän edustajan sijaisen *Janne Taalaksen* sekä ministerineuvos *Theresa Zittingin* ja lähetystöneuvos *Anna Salovaaran*. Heidän kanssaan saimme keskustella vapaasti kaikista asioista. He lupasivat, että suomalaisten yhteydenotot järjestöön ovat tarvittaessa sallittuja ja toivottuja.

Päivän päätteeksi monet seurueen jäsenistä läksivät kuuluisan Broadwayn varrella sijaitsevaan Broadhurst Theatreiin kuulemaan ja näkemään Mamma Mia –musikaalia. Päivä tuntui olevan todella täysi, kun viimein pääsimme hotelliin ja sänkyyn. Manhattanin kaduilla parveili vielä puolen yön aikaan tungokseen asti ihmisiä.

Lopputilitys

Kaikille avoin seuramatka yhdysvaltoihin oli Eskil Piira Sukuseura ry:n järjestämä. Osallistujamäärä oli käytännön syistä rajattava 50:een. Ilmoittautuneita oli enemmänkin, joten tämä kannustaa sukuseuraa uusiin matkoihin.

Matkan johtajana toimi sukuseuran kunniapuheenjohtaja **Jorma Piirainen**. Hänen vastuulleen tuli Pohjolan Matkatoimisto Oy:n tuella myös koko matkan suunnittelu ja järjestelyt tuhansia pieniä yksityiskohtia myöten. Siitä retkikunnan on syytä olla hänelle erittäin kiitollinen. Kiitollinen se voi olla myös Jormaa matkaoppaana avustaneelle sukuseuran varapuheenjohtajalle **Jaakko Kampmanille**.

Matkalla ollut sukuseuramme jäsen **Kari Karanko** ansaitsee kiitollisen maininnan hänen erityisestä asiantuntemuksestaan oppaana New Yorkissa. Toimittuaan työelämänsä aikana suurlähettiläänä lukuisissa eri valtioissa New York ja YK olivat hänelle kotoisia paikkoja. Monipuolinen asiantuntevuus yhdistettynä ihmisläheiseen olemukseen antoi seurueelle sellaista oheistietoa, mitä tuskin olisi saatu muutoin.

Kansantanssiryhmä **Kuhmon Keiketys** tajosi nähtävää ja kuultavaa antimena vierailijoilta isäntäpuolelle. Pirteät tanssi- ja laulesitykset kruunasivat ne tilaisuudet, joissa tavattiin amerikkalaisia sukulaisryhmiä. Viikon aikana Keiketys teki Suomen tunnetuksi tätä laajemmallekin yleisölle. Siitä ryhmälle kiitos.

Amerikan puolella West Parisin matkakohteiden suunnitteluun ja järjestelyihin ottivat merkittäväällä tavalla osaa sukuseuramme aktiivijäsenet **Dale** ja **Loraine Piirainen**. Myös **Finnish American Heritage Society of Maine** ja erityisesti Centerin keittiöhenkilökunta ovat tehneet suurenmoiset valmistelut vierailujemme vuoksi. Yhtä lailla **Finnish American Heritage Society of Canterbury**n edustajat, erityisesti Finnish Hallin henkilökunta sekä päivän isännät ja matkaoppaat **Richard** ja **Robert Robertson**, antoivat suuren panoksen tapaamisemme hyväksi Connecticutissa. Siitä heille kaikille lämmin kiitos.

Uskon, että matka antoi kaikille mukana olleille ennakko-odotuksia enemmän. Unohtumattomia muistoja saatiin varmasti paljon. Se oli unohtumaton matka myös sukuseuran puheenjohtajalle, **Pekka Piroselle**, joka sai pysytellä matkan aikana etupäässä matkailijan roolissa. Hän ja seuralaisensa **Tuula Roininen** olivat hankkineet lähtöpäivänä Manhattanilta kultasormukset toisilleen. He julkistivat asian bussimatalla Helsingistä pohjoiseen. Virallinen rengastus tapahtui kuitenkin Pekan syntymäkodissa Nurmeksessa puolenyön aikaan juhannuskokon äärellä läheisten läsnäollessa.

Kuvakooste matkasta löytyy sukuseuran nettisivujen Galleria –osiosta.

Pekka Piironen
sukuseuran pj.